

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 170. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm5304.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At Mythologien i dette Kvad blot er en Klædning meer til at skjule end smykke sees lettelig, min christnede Sang tog den kun paa, for ubekjendt at følge den danske Kjæmpe til Jorde og tale danske Ord ved hans Grav, paa Graven lagde den det opslidte Klædebon, og iførde sig det aldrig siden. Skjalden opsagde Upsals grumme Gudehær al Huldskab, og spaaede selv i den Mening ret, at dette Offer blev det sidste, aldrig har han siden talt om Asers Magt, uden for at spotte og nægte den, aldrig har han siden brugt Nordens Myther uden som enkelte Billeder for christelig Sandhed, eller som Levninger af Patriarchers Sandsagn. Ligesom Skjalden sagde at Christian kun en liden Stund forsagede sit Navn for at ei det, men Sverrigs Carl skulde døe, saaledes gik det med Skjalden selv, skjøndt han er dermed ikke at undskylde; der han stod frem, var Timen ikke kommet, da christen Sang kunde finde Indgang i Nordens Øre, men Kjæmpevisen lærde det at ynde under Krigens Bulder; vel da Skjalden! at han ei for døve Øren skulde udsjunge sin Psalme, men vandt Øren for den, just da 1711 hans Kjæmpeviser var ude, da han i Kjæmpernes Grav nedlagde det forgjængelige Haab om at Kraften kunde vaagne før Troen, Sønnen avles før sin Moder, Norden frelses og gjenfødes ved Heltekraft og Mandevind. Aldrig har man lyttet saa til Psalmen som til Kjæmpevisen, men Enden er ikke endda, og turde Skjalden, trods Spot og Kulde, udsjunge denne, med hvilken Frimodighed maa han da ikke nu røre Tunge og Harpe, nu da eet vundet Hjerte er ham mere værd end al Verdens Bifald, da han veed at han har en Hjelper og hans Sang et Vidnesbyrd som man kan trodse, men aldrig overvinde.